

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010139
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5319010139.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 3. septembra 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným Q. W., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/38/2019-182 zo dňa 22.5.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/38/2019-182 zo dňa 22.5.2019 v časti - vo výroku o uloženom ochrannom opatrení.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/38/2019-182 zo dňa 22.5.2019 bol obžalovaný Q. W. uznaný za vinného, že:

1./ dňa 9.1.2019 v čase okolo 18.00 h. v obývacej izbe rodinného domu č. XXX, v meste C., v časti M. K., okres H., sa po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke, začal pod vplyvom alkoholu vyhrážať svojmu bratovi Q. W. zabitím, pričom vzal do ruky plnú zaváraninovú fľašu o objeme 0,7 l feferónok a touto poškodeného jedenkrát udrel do ľavej vlasatej časti hlavy, v dôsledku čoho sa fľaša rozbila, čím svojím konaním spôsobil poškodenému Q. W. zranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie, ale svojím konaním vyvolal u poškodeného Q. W. obavu, že svoje vyhrážky môže uskutočniť,

2./ dňa 10.1.2019 v čase okolo 12.00 h. v obývacej izbe rodinného domu č. XXX, v meste C., v časti M. K., okres H., sa začal pod vplyvom alkoholu vyhrážať svojmu bratovi Q. W. zabitím tým spôsobom, že priniesol do obývacej izby rodinného domu č. XXX dvojlitrovú plastovú fľašu s benzínom, ktorým polial obývaciu izbu a vyhrážal sa, že to tam zapáli, a následne po tom, ako z izby odišiel, sa vrátil so sekerou v ruke a začal sa s ňou z diaľky asi dvoch metrov zaháňať na poškodeného Q. W., potom k nemu pristúpil, sekeru mu priložil na krk, tlačil na ňu a kričal, že ho zabije a zapáli dom, čím svojím konaním vyvolal u poškodeného Q. W. obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí - sekery s drevenou rúčkou o dĺžke 40 cm. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 22.5.2019 (č.l. 178-182 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zhlásil odvolanie voči výroku o ochrannom opatrení, prokurátor a obhajca obžalovaného sa nevyjadrili.

Dňa 23.5.2019 bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie obžalovaného Q. W. prostredníctvom obhajcu, proti výroku o ochrannom opatrení, pričom uviedol nasledovné dôvody odvolania:

„Mám za to, že uloženie ochranného protialkoholického liečenia je nadbytočné a v zásade aj bezúčelné a k tomu sa už aj vyjadril znalec MUDr. Stanislav Kollár, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 53/2019 uviedol, že: „Uloženie ochranného protialkoholického liečenia u obvineného Q. W. nenavrhujem, nakoľko - vzhľadom na konečné štádium alkoholizmu a abnormnú štruktúru jeho osobnosti - nie je predpoklad, že by toto mohlo splniť svoj účel.“

Ja taktiež nevidím dôvod na to, aby som sa liečil a už vôbec nie ústavnou formou. Podľa môjho názoru ja aj keď som teraz vo výkone trestu odňatia slobody nepožíval alkoholické nápoje, nie som na ich užívanie odkázaný ani na nich závislý.

Z tohto dôvodu aj s prihliadnutím na vykonané dokazovania a s oboznámením na znalecký posudok mám za to, že protialkoholické liečenie ústavnou formou nespĺní svoj účel, je nadbytočné, neúčelné a z tohto dôvodu žiadam, aby krajský súd rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 38/2019 zo dňa 22.5.2019 čo do uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou zmenil tak, že toto protialkoholické liečenie sa neukladá.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného Q. W..

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 293 ods. 7 Tr. por.) vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Q. W..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie obžalovaného považuje krajský súd za dôvodné a v plnom rozsahu a bez výhrad sa stotožňuje s odvolacími argumentmi obžalovaného.

Obžalovaný Q. W. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o ochrannom opatrení, preto výrok o vine a výroky o trestoch už nadobudli právoplatnosť, nakoľko prokurátor odvolanie v zákonom stanovenej lehote nepodal.

Nadriadený súd konštatuje, že výrok, ktorým bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou obžalovanému Q. W. však nezodpovedá stavu veci a zákonu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení

všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovел návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Týmito zásadami sa súd prvého stupňa neriadil a krajský súd považuje záver okresného súdu, ktorým bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou obžalovanému Q. W. za nesprávny, pretože tento záver nezodpovedá záverom znaleckého dokazovania.

Podľa § 73 ods. 3 Tr. zák. ochranné liečenie súd neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatel'a zrejmé, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

Z vypracovaného znaleckého posudku, ktorý je súčasťou spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný je dlhoročne závislý od alkoholu, ide u neho o termálne, teda konečné štádium alkoholizmu. Podľa znalca nie je predpoklad, že by uloženie protialkoholického liečenia splnilo svoj účel, preto nenavrhol jeho uloženie.

Treba podotknúť, že skúmanie zdravotného stavu a zisťovanie stupňa závislosti od alkoholu u obžalovaného je otázkou odbornou, preto v prípade ak závery znaleckého dokazovania hovoria, že uloženie ochranného protialkoholického liečenia by nespĺnilo svoj účel, je potrebné postupovať v zmysle týchto záverov a ochranné liečenie neuložiť, a to s poukazom na ustanovenie § 73 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa ochranné liečenie neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatel'a zrejmé, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne ďalšie pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por., aj keď s poukazom na priebeh konania pred súdom prichádza do úvahy v prípade obžalovaného Q. W. len dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., a preto krajskému súdu neostávalo nič iné, len rozsudok na podklade odvolania obžalovaného zrušiť v časti - vo výroku o uloženom ochrannom opatrení, týkajúcom sa obžalovaného Q. W.. Ostatné výrokové časti napadnutého rozsudku ostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.